

VERSLAG INSTRUKTIE-WEEKEND TE CASTRICUM

Voor dit weekend hadden zich 11 personen opgegeven, waaronder 2 bestuursleden van de Ringersvereniging. Twee personen bleken later te zijn verhinderd.

Voor onze gastheren was de groep welbeschouwd in feite te groot om goed instructie te kunnen geven en zelf nog ruimte over te houden om het eigen werk te doen. Vanuit de Ringersvereniging gezien valt de belangstelling tegen. Misschien moeten we nog eens denken over het tijdstip waarop. Zo'n samenzijn van een gemêleerd gezelschap van mensen die met hetzelfde werk bezig zijn, is alleen al nuttig om eenheid in de methoden te krijgen van het opnemen van biometrische gegevens.

Het kennismaken van het werk op de vinkebaan was uitermate instructief. We maakten kennis met de verfijnde wijze van het verzamelen van alle mogelijke gegevens, zoals vetgraden, rui, gewicht en diverse maten. De methode en juiste standardisatie kwamen aan de orde. Het verwer-

ken, opslaan en weer beschikbaar maken van al het verzamelde werk bleek ook hier een niet zo eenvoudige zaak. Het ringstation van de Vogelwerkgroep Castricum verkeert in de gelukkige omstandigheid te beschikken over diverse leden met biologische academische achtergrond.

Wij allen konden op velerlei wijze van alles opsteken. Opvallend waren de hoge invliegnetten, die letterlijk op rolletjes liepen, maar bovenal de methode om met continu geluid te draaien op het slagnet. Alles was doodstil (behalve de gasten dan); een geluidswaarnemer stond buiten en hoorde elk geluidje van welke naderende vreemde vogel dan ook. Na de kreet "bontbek", "zilverplevier" of "roodborsttapuit", werd de betreffende band gestart. Je zag niets, totdat uit de ruimte plotseling de verwachte piet op het net streek. Dit vinkerschap is vakmanschap.

De verblijfsaccomodatatie in de oude duinboerderij "de Kruisberg" was buitengewoon comfortabel. Hier werden we de eerste avond (vrijdag) welkom geheten door de leider van de Vogelwerkgroep Castricum, Rienk Slings. De avond werd besteed aan kennismaken en kennis nemen van de plannen voor het weekend. Ook informatie over de ringterreinen, ringvergunningen, vang- en lokmethoden kwam aan de orde.

Het regenweer van de zaterdag werd goedge maakt door het mooie weer van zondag. De lezing 's zaterdagsavonds met dia's over het werken van vergelijkend onderzoek op Schiermonnikoog door de VU van Amsterdam werd gehouden door drs. André van Loon wegens verhindering van Ebel Nieboer. De levendige discussie na afloop mag als een graadmeter voor de interesse worden beschouwd.

Een van de deelnemers, de heer Aelberts, hield nog een uiteenzetting over de techniek van geluidsapparatuur voor het lokken van vogels.

Een goede ringer, zo blijkt vaak, moet een schaap zijn met veel meer dan vijf poten, zeg maar op rupsbanden.

Tussen de bedrijven en de maaltijden door bleken ringers zich ook nog, net als gewone mensen, met andere zaken bezig te houden. Zo is er jarenlang gedacht dat rode corduroy broeken en blauw-rose tassen de nationale klederdracht van Schiermonnikoog was. De plaatselijke kleder-

dracht blijkt echter af te hangen van wat voor containers er op het strand aanspoelen. Je leeft daar gewoon van de wind, als hij maar hard is.

Tot slot nog bijzondere dank voor:

Dhr. Rienk Slings.

Dhr. Hans Schekkerman.

Dhr. André van Loon, die de lezing verzorgde.

Met groeten aan de heer Kortenaer, de oprichter van dit ringstation, die er niet tegenop zag beide avonden enige tijd in ons midden te zijn.

Huub Oome.

Drimmelen, 26 aug. 1990.

